

MENSELIJKE STEM

Stenen en sterren dringen ons hun muziek niet op,
bloemen zijn stil, dingen verzwijgen zelf iets,
dieren verloochenen terwille van ons
hun harmonie tussen onschuld en geheim,
de wind heeft altijd de verlegenheid van een enkel gebaar en wat
zang is, weten alleen de zwijgende vogels
die je op Kerstavond verraste met een ongedorste schoof.

Te bestaan is genoeg voor ze en dat is niet te vertellen.
Maar wij, wij zijn bang, en niet alleen in het donker,
ook bij vruchtbaar licht
zien we onze naaste niet
en geschrokken, wanhopig vloekend,
schreeuwen wij: 'Ben je daar? Zeg iets!'

Vladimír Holan (1905-1980)

Vertaald door Jana Beranová

Uit: *Cultura Slavica*, Rotterdam (1977)

“een ongedorste schoof”